

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้เป็นลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา
2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ค่าสถิติสหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรปัจจัยกับตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

การวิเคราะห์ในตอนนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลทั่วไปของนักศึกษามาคำนวณหาความถี่และร้อยละปรากฏ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	69	27.60
	หญิง	181	72.40
อายุ	17 – 20 ปี	118	47.20
	21 - 25 ปี	132	52.80
	26 – 30 ปี	0	0.00
	มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	0	0.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับชั้นที่กำลังศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	64	25.60
ชั้นปีที่ 2	47	18.80
ชั้นปีที่ 3	89	35.60
ชั้นปีที่ 4	50	20.00
การเริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษครั้งแรก		
อนุบาลศึกษา	188	75.20
ประถมศึกษาปีที่ 1	38	15.20
ประถมศึกษาปีที่ 2	4	1.60
ประถมศึกษาปีที่ 3	14	5.60
ประถมศึกษาปีที่ 4	4	1.60
ประถมศึกษาปีที่ 5	1	0.40
ประถมศึกษาปีที่ 6	1	0.40
มัธยมศึกษาปีที่ 1	0	0.00
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	151	60.40
ปริญญาตรี	76	30.40
ปริญญาโท	21	8.40
สูงกว่าปริญญาโท	2	0.80
รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองของนักศึกษา		
6,000 – 10,000 บาท	61	24.40
10,001 – 15,000 บาท	54	21.60
15,001 – 20,000 บาท	40	16.00
20,001 – 30,000 บาท	44	17.60
30,000 บาท ขึ้นไป	51	20.40

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ในระหว่างการศึกษาที่มหาวิทยาลัย นักศึกษาพักอาศัยอยู่กับ		
พ่อ - แม่	81	32.40
ผู้ปกครอง / ญาติ	32	12.80
เช่าหอพักอยู่คนเดียว	80	32.00
เช่าหอพักอยู่กับเพื่อน	57	22.80
รวม	250	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 72.40 นักศึกษาเป็นเพศชาย จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 27.60

เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า มีอายุอยู่ระหว่าง 21-25 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 52.80 และนักศึกษามีอายุอยู่ระหว่าง 17-20 ปี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 47.20

เมื่อพิจารณาตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา พบว่า เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 25.60 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 18.80 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 35.60 และเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 60.40 ระดับปริญญาตรี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 30.40 ระดับปริญญาโท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.40 และสูงกว่าปริญญาโท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80

เมื่อพิจารณาตามรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองของนักศึกษา พบว่า มีรายได้ระหว่าง 6,000-10,000 บาท/เดือน จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 24.40 มีรายได้ระหว่าง 10,001- 15,000 บาท/เดือน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 21.60 มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท/เดือน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 มีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท/เดือน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60 และมีรายได้ตั้งแต่ 30,000 บาท/เดือน ขึ้นไป จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 20.40

เมื่อพิจารณาตามสถานที่พักอาศัยระหว่างศึกษาที่มหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 32.40 พักอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง / ญาติ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80 เช่าหอพักอยู่คนเดียว จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 และเช่าหอพักอยู่กับเพื่อน จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 22.80

2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ปรากฏ ดังตารางที่ 4.2-4.8

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวม

ตัวแปรปัจจัย	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1. ตัวแปรการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ	3.57	0.56	มาก	6
2. ตัวแปรสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง	4.03	0.52	มาก	2
3. ตัวแปรการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง	3.69	0.76	มาก	5
4. ตัวแปรบรรยากาศการเรียนการสอน	3.97	0.70	มาก	4
5. ตัวแปรคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน	4.21	0.61	มาก	1
6. ตัวแปรเทคนิควิธีการสอน	3.97	0.64	มาก	3
รวม	3.92	0.44	มาก	-

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตร ภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวแปร พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยตัวแปรคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.21$) อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ตัวแปรสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ($\bar{X} = 4.03$) และตัวแปรเทคนิควิธีการสอน ($\bar{X} = 3.97$) ส่วนตัวแปรการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.57$)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ

ตัวแปรการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1. การวางแผนการเรียนรู้โดยแบ่งเวลาการทำกิจกรรมการเรียนการอ่านหนังสือและการพักผ่อนอย่างเหมาะสม	3.48	0.76	ปานกลาง	10
2. การปฏิบัติตามแผนการเรียนรู้ที่ได้วางไว้	3.55	0.75	มาก	8
3. การเตรียมความพร้อมก่อนการสอบอย่างสม่ำเสมอ	3.59	0.81	มาก	7
4. การใช้เวลาส่วนใหญ่ในการทำกิจกรรมการเรียน	3.48	0.80	ปานกลาง	11
5. การเข้าห้องเรียนก่อนเวลาเพื่อเตรียมตัวเรียนในชั่วโมงถัดไป	3.55	0.91	มาก	9
6. การตั้งใจ และมีสมาธิในการเรียนทุกชั่วโมง	3.68	0.79	มาก	5
7. การตอบคำถามอาจารย์ทุกครั้งที่มีโอกาส	3.19	0.89	ปานกลาง	15
8. การสอบถามอาจารย์ผู้สอนในทันทีที่ไม่เข้าใจ	3.22	0.92	ปานกลาง	14
9. การให้ความสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ	3.70	0.75	มาก	4
10. การปรึกษาพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการเรียนในยามว่าง	3.83	0.78	มาก	2
11. การทำการบ้านหลังเลิกเรียนด้วยตนเอง	3.79	0.83	มาก	3
12. การช่วยกันกับเพื่อนในการทำการบ้านหลังเลิกเรียน	3.60	0.91	มาก	6
13. การตั้งใจทำงานส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามกำหนดเวลา	4.13	0.80	มาก	1
14. การทบทวนหนังสือและบทเรียนในเวลาว่างด้วยตนเอง	3.34	0.90	ปานกลาง	13
15. การทบทวนบทเรียนกับเพื่อน	3.39	0.97	ปานกลาง	12
รวม	3.57	0.56	มาก	-

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมมีค่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อที่ 13 การตั้งใจทำงานส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามกำหนดเวลา ($\bar{X} = 4.13$) ข้อที่ 10 การปรึกษาพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการเรียนในยามว่าง ($\bar{X} = 3.83$) และข้อที่ 11 การทำการบ้านหลังเลิกเรียนด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.79$)

ตารางที่ 4. 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1. การปรึกษาปัญหาทุกเรื่องกับผู้ปกครอง	3.89	1.01	มาก	11
2. การแสดงความเคารพผู้ปกครองก่อนไปและกลับจากมหาวิทยาลัย	4.14	0.98	มาก	5
3. การตั้งใจเรียนตามความมุ่งหวังของผู้ปกครอง	4.20	0.69	มาก	1
4. การใช้เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองอย่างประหยัด	3.83	0.91	มาก	12
5. การแบ่งเวลาสำหรับการเรียนและการช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน	3.77	0.81	มาก	13
6. การมีความคิดเห็นคล้อยตามกับคำสั่งสอนของผู้ปกครอง	3.89	0.78	มาก	10
7. การทำงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้ปกครองด้วยความเต็มใจ	4.09	0.71	มาก	6
8. การแจ้งข้อมูลทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ	4.17	0.81	มาก	4
9. การให้นักศึกษาตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง	4.19	0.78	มาก	3
10. การให้คำแนะนำกับนักศึกษาด้านการเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.90	0.86	มาก	9
11. การดูแลนักศึกษาในยามที่นักศึกษาไม่สบาย	4.20	0.85	มาก	2
12. การถามถึงเหตุผลก่อนการทำโทษเมื่อนักศึกษาประพฤติผิด	4.08	0.83	มาก	7
13. การให้คำชมเชยเมื่อนักศึกษาประพฤติปฏิบัติดี	4.02	0.93	มาก	8
รวม	4.03	0.52	มาก	-

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง โดยรวมมีค่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 3 การตั้งใจเรียนตามความมุ่งหวังของผู้ปกครอง และข้อที่ 11 การดูแลนักศึกษาในยามที่นักศึกษาไม่สบาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.20$) รองลงมาคือ ข้อที่ 9 การให้นักศึกษาตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.19$) ส่วนข้อที่ 5 การแบ่งเวลาสำหรับการเรียนและการช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.77$)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการสนับสนุนการเรียนรู้จากผู้ปกครอง

ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้จากผู้ปกครอง	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1. การให้นักศึกษาเรียนเพิ่มเติมหลังเลิกเรียนหรือในวันหยุดเสาร์ อาทิตย์	3.37	1.13	ปานกลาง	8
2. การให้กำลังใจเมื่อมีการสอบวัดความรู้	3.90	0.94	มาก	2
3. การซื้ออุปกรณ์การเรียนตามความต้องการของนักศึกษา	4.02	0.88	มาก	1
4. การมีเวลาในการพูดคุยเรื่องการเรียนรู้กับนักศึกษา	3.66	0.99	มาก	4
5. การส่งเสริมให้นักศึกษาทำกิจกรรมการเรียนรู้	3.85	0.93	มาก	3
6. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียน	3.62	0.99	มาก	5
7. การที่ผู้ปกครองเป็นต้นแบบที่ดีในการเรียน	3.52	1.02	มาก	7
8. การแนะนำวิธีการเรียนที่ดีให้กับนักศึกษา	3.59	0.99	มาก	6
รวม	3.69	0.76	มาก	-

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรการสนับสนุนการเรียนรู้จากผู้ปกครอง โดยรวมมีค่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 3 การซื้ออุปกรณ์การเรียนตามความต้องการของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.02$) ข้อที่ 2 การให้กำลังใจเมื่อมีการสอบวัดความรู้ ($\bar{X} = 3.90$) และข้อที่ 5 การส่งเสริมให้นักศึกษาทำกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.85$) ในขณะที่ข้อที่ 1 การให้นักศึกษาเรียนเพิ่มเติมหลังเลิกเรียนหรือในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.37$)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านบรรยากาศการเรียนการสอน

ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน		\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1.	สถานที่ตั้งของห้องเรียนอยู่ในจุดที่เดินทางไป-มาสะดวก	3.98	0.85	มาก	5
2.	สภาพห้องเรียนที่มีความสะอาด	4.02	0.79	มาก	3
3.	สภาพห้องเรียนที่มีแสงสว่างอย่างเพียงพอ	4.21	0.69	มาก	1
4.	สภาพห้องเรียนที่มีการจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ ประกอบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม เพียงพอ	4.16	0.75	มาก	2
5.	ความสมบูรณ์ของอุปกรณ์ประกอบการจัด การเรียนการสอนที่ใช้งานได้	4.00	0.78	มาก	4
6.	มหาวิทยาลัยมีเจ้าหน้าที่ดูแล อำนวย ความสะดวกในการใช้ห้องเรียน	3.96	0.82	มาก	6
7.	มหาวิทยาลัยมีแหล่งค้นคว้าความรู้อย่างเพียงพอ เช่น มี ศูนย์การเรียนรู้ แหล่งสืบค้นฝึกทักษะภาษาออนไลน์	3.76	1.02	มาก	7
8.	ห้องสมุดที่มีเอกสารตำราเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา	3.67	2.73	มาก	8
รวม		3.69	0.70	มาก	-

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรบรรยากาศการเรียนการสอน โดยรวมมีค่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 3 สภาพห้องเรียนที่มีแสงสว่างอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.21$) รองลงมา คือ ข้อ 4 สภาพห้องเรียนที่มีการจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ประกอบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม เพียงพอ ($\bar{X} = 4.16$) และข้อ 2 สภาพห้องเรียนที่มีความสะอาด ($\bar{X} = 4.02$)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน

	ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1.	มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.28	0.69	มาก	6
2.	มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาในภาพรวมเป็นอย่างดี	4.32	0.69	มาก	5
3.	มีทักษะความสามารถด้านการฟังภาษาเป็นอย่างดี	4.35	0.70	มาก	3
4.	มีทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาเป็นอย่างดี	4.38	0.64	มาก	1
5.	มีทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาเป็นอย่างดี	4.36	0.71	มาก	2
6.	มีทักษะความสามารถด้านการเขียนภาษาเป็นอย่างดี	4.34	0.73	มาก	4
7.	มีความสามารถในการออกเสียงภาษาได้ดี	4.28	0.75	มาก	6
8.	มีความสามารถในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้สนุก น่าสนใจ	3.97	0.95	มาก	14
9.	อาจารย์ผู้สอนใจดี ไม่ดุ ไม่เครียด	4.06	0.86	มาก	12
10.	มีความเป็นกัลยาณมิตรกับผู้เรียน	4.20	0.82	มาก	8
11.	เข้าใจว่าผู้เรียนมีความแตกต่างกันในด้านความสามารถทางการเรียน	4.12	0.84	มาก	9
12.	เข้าใจว่าผู้เรียนมีความแตกต่างกันในด้านความสนใจทางการเรียน	4.10	0.81	มาก	10
13.	เข้าใจว่าผู้เรียนมีความแตกต่างกันในด้านความถนัดทางการเรียน	4.09	0.79	มาก	11
14.	มีความสามารถในการจูงใจผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้เป็นอย่างดี	4.06	0.86	มาก	12
	รวม	4.21	0.61	มาก	-

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน โดยรวมมีค่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 4 มีทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.38$) รองลงมา คือ ข้อ 5 มีทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.36$) ข้อ 3 มีทักษะความสามารถด้านการฟังภาษาเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.35$) ข้อ 6 มีทักษะความสามารถด้านการเขียนภาษาเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.34$)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเทคนิควิธีการสอน

	ด้านเทคนิควิธีการสอน	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
1.	มีการชี้แจงจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ของรายวิชา ก่อนจัดการเรียนรู้	4.14	0.82	มาก	2
2.	มีการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ	4.12	0.77	มาก	4
3.	มีการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล	3.90	0.92	มาก	14
4.	มีวิธีการสอนที่ดี เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.01	0.83	มาก	9
5.	ใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	3.81	0.88	มาก	18
6.	จัดการเรียนรู้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน	3.83	0.90	มาก	15
7.	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน	3.79	0.94	มาก	19
8.	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตรงตามความถนัดของผู้เรียน	3.73	0.87	มาก	20
9.	จัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงการต่อยอดจากพื้นฐาน ความรู้เดิมของผู้เรียน	3.94	0.81	มาก	11
10.	มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	0.80	มาก	10
11.	อธิบายให้ความรู้แก่ผู้เรียนได้อย่างชัดเจน	4.10	0.85	มาก	5
12.	นำเสนอรูปแบบการใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่ดี	4.13	0.79	มาก	3
13.	ใช้สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย	3.94	0.84	มาก	11
14.	ให้การสนับสนุนการเรียนรู้แก่ผู้เรียนด้วยความเต็มใจ	4.18	0.73	มาก	1
15.	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่	4.06	0.74	มาก	6
16.	ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน	4.04	0.72	มาก	7
17.	ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่ม	4.04	0.77	มาก	8
18.	มีการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.91	0.82	มาก	13

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ด้านเทคนิควิธีการสอน	\bar{X}	S	ระดับ	ลำดับที่
19. ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามพัฒนาการ เป็นรายบุคคล	3.82	0.82	มาก	16
20. มีการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนรู้	3.82	0.86	มาก	17
รวม	3.97	0.64	มาก	-

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรเทคนิควิธีการสอน โดยรวม มีค่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้งหมด โดยข้อที่ 14 ให้การสนับสนุนการเรียนรู้แก่ผู้เรียนด้วยความเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมา คือ ข้อที่ 1 มีการชี้แจงจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ของรายวิชาก่อนจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.14$) ข้อที่ 12 นำเสนอรูปแบบการใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่ดี ($\bar{X} = 4.13$) และข้อที่ 2 มีการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.12$)

3. ค่าสหสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนของปัจจัยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา หลักสูตรภาษาอังกฤษ ได้แก่ ด้านการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ (X_1) ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง (X_2) ด้านการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง (X_3) ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน (X_4) ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน (X_5) ด้านเทคนิควิธีการสอน (X_6) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y) มาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน ดังแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ค่าสหสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	Y
X_1	1.00	.485**	.409**	.258**	.283**	.352**	.649**
X_2		1.00	.504**	.272**	.358**	.365**	.667**
X_3			1.00	.217**	.385**	.405**	.652**
X_4				1.00	.375**	.387**	.550**
X_5					1.00	.763**	.796**
X_6						1.00	.848**
Y							1.00

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.9 พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีรายละเอียด ดังนี้

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างชุดของตัวแปร

ตัวแปรด้านการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ (X_1) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง (X_2) ด้านการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง (X_3) ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน (X_4) ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน (X_5) ด้านเทคนิควิธีการสอน (X_6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว

ตัวแปรด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง (X_2) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรด้านการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง (X_3) ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน (X_4) ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน (X_5) ด้านเทคนิควิธีการสอน (X_6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว

ตัวแปรด้านการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง (X_3) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรด้านบรรยากาศจัดการเรียนการสอน (X_4) ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน (X_5) ด้านเทคนิควิธีการสอน (X_6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว

ตัวแปรด้านบรรยากาศการเรียนการสอน (X_4) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน (X_5) ด้านเทคนิควิธีการสอน (X_6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว

ตัวแปรด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน (X_5) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรด้านเทคนิควิธีการสอน (X_6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ค่าสหสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ปัจจัยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ

การวิเคราะห์ในตอนนี้นำคะแนนปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาศึกษาความสัมพันธ์พหุคูณแล้วทดสอบนัยสำคัญโดยใช้ (F-test) และคำนวณหาค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยแต่ละตัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปคะแนนดิบ (b) และในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่าที (t-test) โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าน้ำหนักความสำคัญ และค่านัยสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	b	β	เปอร์เซ็นต์ส่งผล	อันดับที่	t
X_1	.12	.20	60.61	1	3.14**
X_4	-.06	-.13	39.39	2	-2.01*
R = .210			$R^2 = .044$	F = .004**	

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่า 0.210 ($R = .210$) และมีการแปรผันร่วมกัน ระหว่างตัวแปรปัจจัยกับตัวแปรเกณฑ์ร้อยละ 4.40 ($R^2 = .044$) ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยส่งผลต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรียงตามอันดับของน้ำหนักความสำคัญ คือ ตัวแปรด้านการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ (X_1) และตัวแปรด้านบรรยากาศการเรียนการสอน (X_4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวแปรทางด้านการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง (X_3) ตัวแปรด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน (X_5)

ตัวแปรด้านเทคนิควิธีการสอน (X_6) ส่งผลต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ